

licul

Humor și satiră

CC Cluj / Central University Library Cluj

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. si 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Respunsul Calicului dat lui Bolond Miska.

Decând óta megfundálták az ungur kolomosok az kultursocietas egylet az Kolosvártól az nobilis scopussal, hogy az magyar dászkalók megungurizálják a román naciát az transilvániában és meginundálták a foghagymás kulturával, meg invetzáltám inca si én az magyar lingvátokat, és máre bukuriámra szlugál hogy okáziot kesussálatok a hogy scribáljak la nekednek az lingva oficiozusában, a mint a hogy competálnak a status interessei-i hogy az totális omeniség az magyar limbázspan beszedelni muszáj; gratulalom ergo hogy oficiozusan corespondealhatom veledel druszám pojtásom Miskutzám.

Isztina grándiozus progressus megfèkut az kolosváris kulturalis conzsurtzionalis ungoralis bolondság, kum mi meg diskáltuk a statualio lingvát és egy natzio existál az pátriában, hogy nem cognoscálni az idegen externus ha meg intrál az tzárában, numáj magyar zember lehet fi tot hazafi. Vegyio brátyi moj Miskutza bácsi, mint prestanter in hodoroz si magyarul, és bukuriáts scribálok nekednek, hogy azon képen miképen zenyi beszedui a tiéd lingva,

ugy beszedelui tot parasztoláh náztio, és oláh popa magyarul kántá az beszerekában és beszedui magyarul az skólában mindenunye, és ez az Kultüregylet az Kolosvári-nak az merituma, hogy totálio oláhság csupán az oficzioza lingvában teremtetti muszáj mig az hovasnál a mokány is, de még az is igen máre bucuriát soptyálok nekednek hogy az rumuny pispék a gyerlából más a Kolosvárba mutálta magát és ott localizál nehány szepteminától mert üis meg indrezsálta az magyar sciéntziat és exemplumot akar intsingyálni a fideliseinek hopy komplementálni muszáj az ungurális liberalis guberniumot o ki ötet distinctualta anyi tisztelettel, hogy meg vizitálta az rezidentziánál.

De ha creditálsz nekemnek mig más poznát is anunczi álok Miskutza pojtásomnál, hogy még a kutya is magyarul incipiál látrálni és meg az kakos is magyar pintyén akar trázse fel. Breviter skurta az tot, tárában magyar világ van.

Gratulátok miért ugy fáinul succedált az expozicziot és az normális deficit nem van, miis megálegálunk oda de még az opinkát nem volt posibilis megszimbálni a csismával és nem van nekünk voje hogy rusinyát petzáljunk a miénk szeginységgel, mert a miképen te scribáltál nekem van sok pungák, öszelipit, a miénk pungák meg nem exhauriálta kifelé az magyar liberáliság, és igen gravis lene odáig tirejálni az cápitalis orásba. Még az is máre vesze-liátt subministrál az oláh náztiónak hogy az magos ex-celentiás ministerium strictát porunkát exmitált hogy míképen minden oláh dászkalitanító muszáj magyarul sci és docealni az oláh kopij az status beszédás, és numáj csupán az a friká begálta magát az inyimámba hogy máj hamaráb, megrodálni fog a sztézsárfa a nobilis pomát mint meg-inveczélja a paraszt oláh az ungur nemes lingvát, és máj

usor retirál az dunerea az Bécs féle mint az rumuny natziá a trázse Pesteához, azért ofidálok pe tégedet Miskutzám dulkutzám hogy te még szfetujálni muszáj az Kolosvári kulturális societás áduaturát, hogy exmitáljon minden rumunyra bárem tiz ungur daskált hogy forciálják az ungurizálást mert másképen azon képen az oláh natziá az oláhságba innekálja magát gye totului tot.

Én ugy opinálok hogy te bucurálni muszáj magadat, mikor citálod ezt az én ungur lingvában scribált kártyát, és nedezsgyom van hogy utoljáró exponálni ötet az expositioba hogy convingálja magát az lumea máre hogy miképen miis meg invetzáltuk az tiéd lingvát és hogy az ungáriában nem van más mint csupán az magyar nátziá és trázse a fericireaban melybe meg begálta ütet az magyar liberálismus a grumázig. A viitoria okozioval máj exelens epistolát scribálok Miskutzámnak, és addig recomandálok magamat és az rumunyi nátziát a tied bunevointzádban és remenyálok —

humilis servus

Calicul.

Adio-ul lui Cuțurie!

Fóe verde lobodiște	Se ne dea o salutare, . .
Tristă veste-i p'in Săliște,	Și se-și iee ziua bună
Că pe János Cuțurie . . .	Dela membrii din casină,
Cu copii și cu soție, . . .	Dela draga de concină,
Ministrul prin 'trun ordin	Dela vărul preferanț
L'a trimes la Seghedin	Și macau, cu care-n danț
Se-i dea apă-n loc de vin.	Tótă nóptea-și petrecea
Și acuma domnul nost	Păn' pe sfóră mi i trăgea.
Vine prin slabul meu rost,	Țiua nóptea tot astfel
Ca 'nainte de plecare	Mai schimbând-o și-n ferbel.

Mai înainte de tóte,	»Pe voi ,noué“ și ,opt“ ochi
Cătra tine ,tuze“ frate	»Ach! nu fie de-deochi,
Mi 'ndrept vocea de i-a	»Că și-acuma ve iubesc
Și te rog a m'asculta:	»Și de voi nu me lipsesc.
»Tu mi-ai slugit cu credință!	»Și tu dragă șeptițal
»Me rog deci cu umilință	»Ca mai mic, mai trudițal
»Ca și-acum se me însoțești	»Nu te voi lăsa orfan
»În țerile ungurești“ . . .	»Pe acest pământ profan.
»Voué crai făr de regat	»Toți aicea pomeniți
»Me rog cu capul plecat,	»Numărul í-l împliniți,
»Că în multe m'ați băgat. —	»Remâneți ,treiđeci și doi“
»Din multe m'ați și scăpat.	»Și în pace și-n răsboi“ :
»Éră voi colobi, arșei	»Ve rog! nu ve supărați
»Să fiți tovarășii mei	»Că alt ,maister“ căpătați!
»Și-acolo-n pământ străin	»Am grijit de al vost noroc
»În orașul Seghedin.	»De iam lăsat om în loc.
	»În ȕiua cea de judecată
	»Éră vom fi la olaltă.
»Ér voi crăițele mele	
»Ghinđi, verđi, dube, ochișele	»Servus! Remas bun ve ȕic
»Când pe ,tuz“ ve arėtați	acum.
»Din grea bólă me scăpați.	Toți în Chor: poftim drum bun!

Sărăcia, în ȕiua schimbării pungilor.

Purecatul.

E de mult. . .

E de mult de când doresc	Vlădică mi-am pus în gând
Se me fac și eu ceva	Se me fac cât de curënd
Ci în dar me ostenesc	Se-mi pupe noródele
Căci cruda sórte nu vrea;	Mâna și botinele;
Ori pe ce cale pornesc	Ci nu pot, ve spun curat.
Tot cu rivali me 'ntîlnesc!	Dacă nu sunt renegat!

Vre un ampoiāt m'aș face	M'aș băga 'ntro mânăstire
Că se fac cuitanță-mi place	Se me rog lui Dđeu
Și 'mi plac și diurnele	Pentru cei smintiți de fire
Cu comisiunile;	Ce supără neamul meu;
Dar' aci-n țeră la noi,	Vai! dar' sfânta mânăstire
Nu încapi de unguroi!	Plinăi de cei scoși din fire.

De mult timp capul mi-l bat	Se remân om de onóre
Se me fac un avocat	Asta-i bună leftetie
Se trăesc đile senine	Se lucru điuă la sóre
Din a neamul pricine;	În frumósă mea moșie;
Ci a 'ncela n'am învățat	Vai, dară în acéstă țeră
Și nu pot fi avocat!	Onórea pate ocară!

Între medici m'aș înscrie	Pe denuntieri m'aș pune
Se âmbli cu alifie	Se se ducă vestea-n lume,
Cu chinin și apă dulce	Se-mi mîțesc și se clevetesc,
Care părăiut — aduce;	Suspițiuni se croesc;
Dar' eu sunt omul milos	Ci-mi pierd firea când gândesc
Și nu — omor bucuros!	De aceștia câți se gădesc!

M'aș băga la miliție	Se scriu điare m'aș pune,
Ca se port cu fudulie	Se-mi fac bani, se-mi fac renume
Sabia tot ținpănind	Dară nu me știu certa
Și bumbii grozav sclipind;	Și abonați nu mi-oi afla;
Ci nu pot, n'am învățat	Mai ceva — de nu greșesc
Se-mi țin capul tot plecat.	Și forfecele 'mi lipsesc.

Popă-n provincă m'aș face	Hoț de codru me voi face
Căci prescura mult în place	Ved că alte n'am ce face
Vinul și păralele	Și-oi omori și — oi jefui
Coliva și mândrele;	Tot ce-n cale mi-a veni . . .
Ci vai, nu sciu descânta	Dar' și aci am mulți rivali
Și popie nu-mi vor da!	Că codrii-'s plini de tâlhari.

Înzădar me tot gândesc	Remânea voiū dar' Calic
Se me fac dară ceva	Pre cum vedeți că și sūnt
Căci, vedeți nu isbutesc	Dar' voiū ȃice, precum ȃic
Sórtea crudă, ea nu vrea,	Că pe acest întins pământ
Căci orī pe ce drum pornesc	E mare rivalitate
Tot cu rivali me 'ntêlnesc!	În drumul pe — rēutate!

În a lumii mare val
 Voiū se fiū fără rival
 Deci voiū bate, bate-n toți
 Șarlatani, mișei și hoți
 Și de loc nu m'oi sfi
 Dacă Calic m'or numi.

Calicul.

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Dumneȃeu, d'un timp încóce, când vrea se bată pe cineva, îl face dascăl definitiv în Orăștie. Dascăl definitiv, din motivul, pentru-că, care dascăl gr.-or. din Orăștie nu

face fetelor protopopului Nicolae Popoviciu cel puțin curte provisorie, într'un an sare din definitivitatea dascălii sale, ca țiganul din Raiu.

Săritura țiganului din Raiu o fac dascălii gr-or. din Orăștie amăsurat mult vestitelor normative sinodali gr-or. din Strada Măcelarilor, după care oriși-care dascăl se institue în postul seu definitiv, ear' dacă nu apelează la puterea lui Rethy sau a solgăbirăului, cându-i e lumea mai dragă decât fetele protopopului Nicolae Popoviciu, se pomenește, că pentru postul seu de învățator definitiv, se escrie concurs.

Cu tóse estea faptul, că Orăștenii-și schimbă dascălii mai des decât fetele protopopului Nicolae Popoviciu fustele, nu se póte înscrie, cum vreau unii, în contul păcatelor consistoriului archidieceșan din Strada Măcelarilor, în a cărui mână sinodul a pus definitivitatea învățătorilor. Nu, pentru-că consistoriul nostru archidieceșan din Strada Măcelarilor, care ține sus și tare la învățătura sfintei Scriep-turi, Juda cap streang, stich furci: „Variațio delectat“, nu se póte mulțami cu definitivitatea învățătorilor, ce sinodul i-a pus în mână, ci trebuie se aspireze, ca și învățătorii se-i mai pună ceva.

Neci archiepiscopul și metropolitul nostru doctor Miron Românul — cum cred alții — cu tóte că-i un mai mare adorator al schimbării fustelor decât fetele protopopului Nicolae Popoviciu, nu pórtă neci o vină că Orăștenii-și schimbă dascălii ca Țiganii caii. Acesta cu atâta mai puțin, cu cât Exelenția S'a, spre rușinea Tribuniștilor, cari mereu trimbițiază, că e gata a lua frunză'n bază și lumea-n cap, din ți în ți dovedește mai mult, că ține morțis la definitivitatea trântorelui în coșnița metropoliei gr-or. din Ungaria și Transilvania.

Stând lucrul așa, și constatat fiind, că deasa schimbare a dascălilor din Orăștie nu se poate ascrie organelor superioare scolastice greco-ortodoxe, se naște întrebarea: Cine poartă vina la calamitatea didactică din Orăștie?

Unii dic, că vina o poartă inteligența gr.-or. din Orăștie, sau mai bine dis, lipsa de inteligenți în eforia școlilor din Orăștie.

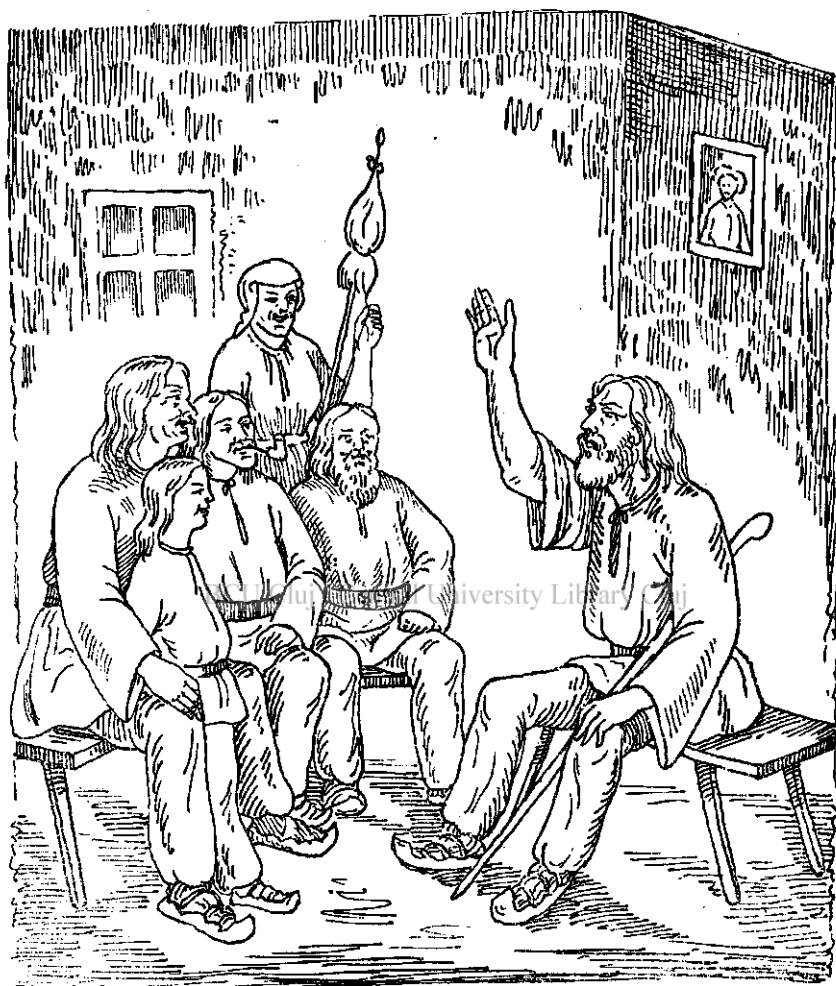
Aceștea atgumentează: Unde nu-i inteligență, acolo nu-i cap, ear' unde nu-i cap e vai de picioare. Și unde bărbații conducători ai destinelor școlii poartă, ca cei din Orăștie, căiță, trebuie doică pentru-ca copiii se nu móră de fóme.

Alții pun vina pe protopopul Nicolae Popoviciu, pe care chiar și Ovreeii vechiului testament 'și-ar fi încărcat păcatele, dicënd, că acel protopop avënd trii fete mai bătrâne decât tată-so, și dă totă silința d'a face din catedra învățătorească din Orăștie zestre pentru fetele sale.

Sânt și de aceia, cari susțin, că președintele comitetului parochial Moiselică poartă vina la deasa schimbare a învățătorilor din Orăștie. Despre acesta se afirmă adecă, că, cu tóte că e om darnic, și ori-cui dă 100 fl. pentru 150 fl., pe cumnată-sa Elena, odată cu capul, nu o ar da după vrun învățător, afară de unicul cas, dacă prin deasa schimbare a învățătorilor, s'ar găși totuși nul, care o ar lua.

După părerea mea însă tóte acestea sânt niște scornituri malițioase. Vina la nestatornicia definitivității învățătorești în Orăștie o poartă însuși învățătorii. La școla din Orăștie se angajează definitiv dascăli, cari de regulă sânt prea tineri pentru fetele protopopului Nicolae Popoviciu și cumnata lui Moiselică prea bătrână pentru ei.

Stan Pătitul.

Nu demult sosește în comuna Cricău o femeă nebună și trage la Petru Mucea în cuartir. Femea înaltă uscăciósă, cu ochi viñeți cofundați, sprâncene stuhóse, nas ascuțit buze lipite de grosimea clătitelor, în obraz ciupită rar de vărsat, purta o rochie mohorîta și pe cap o cãrpă d'o colóre cu straiul bróștelor. În totalitatea ei femea presenta o fințã misterióasă.

Acastă femeă, după ce a cinat la Petru Mucea, face acestuia descoperirea, că într'un loc al lui ce se află întru un deal în apropierea comunei se află o comóră de bani atât de mare, încât c'un cal cât de tare nu o ai putea duce, și că ea e trimisă de sus, ca se-i facă această descoperire.

Mucea Petru auzând descoperirea ce femea profetică i-a făcut, sare de pe lavița pe care ședea oblu-n sus și țice: Blăm se mergem se desgropăm comóra și s'o împărțim!

Stăi frate țice femea, asta cu una cu două nu se póte! — Pe comóră șede dracul, și la dracul fără popă n'ai ce căuta.

Eu deloc aduc și pe popă — țice Mucea — și mergem laolaltă.

Nu merge numai așa — întórce femea — se recer o grămadă de pregătiri și numai după ce vom fi făcut tóte cele de lipsă putem merge cu popa la dracu. Mâne dimineața vei chiema pe popa aici ca se ne înțelegem despre tóte cele de făcut, că nu-i lucru ușor a depărta pe dracul de pe comóră.

Mucea tótă nóptea a visat comori, smei draci și popi, și-n țiva următoare des de dimineața a adus pe popa din Cricău Tóder Běrsan la sfat. Toți trii, Mucca, nebuna și popa o ți întreagă au ședut la sfat, ca musca pe caș și, după ce au satorit tóte pregătirile, sau pus pe banchetuit în socotcala dracului, ce ședea pe comóră.

Pregătirile s'au satorit așa: Cantorul din Cricău și trii din cele mai vechi babe din comună, cari n'au avut copii, se se tocmească cu câte un floren pe ți întru ajutor.

Popa Běrsan se țină în 7 țile una după alta când se face țiuă liturghie, fiind de față Mucea nebuna cantorul și cele trii babe cu totul 7 înși.

După liturghie toți 7 eșind din biserică se se despărțiască unul de altul în tăcere și sub strinsa legatură, ca până la meșul nopții se nu vorbească cu suflet de om ear', când va cânta cocoșul de mezul nopții, toți 7 se se afle în curtea lui Mucea purtând fie-care în gură câte 7 pae de săcară, subțuora mânei drepte 7 bône de piper și 7 cățai de aiu sau usturoiu subțuora mânei stânga.

Adunându-se estmod cu toții în curtea lui Mucea, acesta se ia în mâna stângă un tăciunc stîns din lemn de arin în dreapta o frigare de fer și se se pună în frunte. După el se urmeze nebuna purtată de două babe de câte-o mână, dar' în genunchi.

Popa Bêrsan se urmeze ținend pe nebuna cu dreapta de partea rochii dinapoi, ear' cu stînga făcendu'și mereu cruce.

În urma tuturor se purceadă cantorul, trăgend un câne mort de coddă.

În ordinea acesta se încujure șura lui Mucea de 7 ori, ear' în decursul acestei procesiuni baba a tria, mergend de partea stângă a procesiunii, se bată c'o lingură știrbă într'un ciur spart.

După încujurarea șurii de 7 ori, paele de săcară dinpreună ca bônele de piper și cățaii de usturoiu se se pună de a stînga în ferdela șurii, dar' din partea fie-căruia în loc separat.

Cânele cel mort se'l sue cantorul în podul căsii lui Mucea, ear' ceialalți se sue pe nebuna în pod, fără ca acesta se atingă cuele scării, și se-o culce cu capul pe câne.

După culcarea nebunei toți se despărtesc în tăcere și se duc la ale sale.

Procedura asta se se urmeze fără schimbare în 7 zile una după alta.

Așa s'a și urmat. Fie-care membru al societății pentru

vrăjirea de comoră din Cricău, a adus de 7 ori câte 7 pae de săcară în gură, de 7 ori 7 bone de piper subtuora dreptă, de 7 ori 7 cătăi de usturoiu subtuora stângă, în 7 zile a încujurat de câte 7 ori în ordinea de sus șura lui Mucea, 7 câni morti a tras crâsnicul în 7 zile de câte 7 ori în jurul șurii lui Mucea, în 7 nopți a dormit nebuna de 7 ori pe 7 câni și în fiecare pe altul.

A 8 zi era pentru scoterea comorii hotărâtă. Această zi era o Vineri din cauza că, Vinerea noptea spre Sâmbătă dela 12 până la 1 oră, joca strigoele în jurul comorilor brăul, și dracul se uită la ele, ear' după joc părăsește comora și se duce cu strigoele.

În noptea acelei Vineri la 12 ore toți cei 7 vrăjitori de comori se aflau în șura lui Mucea. Fiecare și-a luat cele de 7 ori 7 pae de săcară în gura de 7 ori 7 bone de piper subtuora dreptă și de 7 ori 7 cătăi de usturoiu subtuora stângă și sau pus în următoarea ordine: Mucea c'un tăciune stâns de arin și c'o frigare de fer în frunte, după el nebuna purtată de babe în dreaptă și stânga de mână, dinapoia nebunii popa ținându de rochie, ear' în urmă cantorul cu cei 7 câni legați unul de altul de codă. Popa Bêrsan mai purtă după cap o straiță cu 7 rădăcini de hirean.

A tria babă ce avea îndrumarea a duce un săpoiul legat c'o sfora în spate, a început a bate cu lingura-n ciurul spart; și-n ordinea arătată au plecat cu toții la locul cu norocul.

Ceriu era acoperit cu nori, noptea întunec beznă. Vântul bătea în regiunile cele înalte și, bătând, numai când rupea câte un nor se vedeu în treacăt razele stelelor. Ici colea se aretau fulgeri printre nori, dar' atât de neînsemnați, încât omul era mai aplecat a crede, că aceia nu provin din electricitatea atmosferică, ci din faptul, că Sfântul Petru

voind a'și aprinde pipa scapără, dar' iasca fiindu-i udă nu prinde foc.

Pe pământ din contra era cea mai mare liniște. Chiar și cocoșii din Cricău încetase d'a cânta de mezul nopții; și numai când societatea vrăjitorilor de comori, sub sunetul răgușit al ciurului bătut de babă cu lingura, a pornit din șura lui Mucea, au început și câinii ce mai rămăsese vii în Cricău a lătra.

Pe musica ciurului spart și sub lătratul cânilor din Cricău a sosit procesiunea vrăjitorilor de comori în totă ordinea la locul cu norocul. Singur popa Bêrsan a suferit unele neplăceri pe drum, pentru-că nebuna, Vineri fiind, mâncase ceva prea multă fasole și, întot decursul procesiunii, popa se află de partea aceea a nebunii, pe unde fasolea nădușită de strapațele ȃilei era necesitata a resufla fără. respect la nasul popii

La una oră după mezul nopții ajunse societatea pentru vrăjirea de comori la locul cu comóra. Strigóele 'și ispravise jocul și dracul părăsind comóra plecase după ele. Ajungând aici Mucea a făcut cu tăciunele stâns trii cruci în aer cătră răsărit ș'a aruncat tăciunele tot în acea parte. Baba cea cu ciurul spart a aruncat lingura cătră apus ear' ciurul l'a pus pe locul unde i-a arêtat nebuna, ear' tóți, afară de popa, au pus paele bónele de piper și cătăii de usturoiu în ciur. Baba care ținea pe nebuna de mâna dreaptă a scuipat de trii ori cătră mează nópte și cea de a stânga a scuipat de trii ori cătră mează ȃi, ear' popa Bêrsan, de câte-ori scuipau babele ȃicea: Amin! În urmă a pus și popa paele, bónele de piper și cătăii de usturoi în ciur și Mucea a împlânțat frigarea prin pae în mijlocul ciurului. După acéstă procedură popa ă făcut cu săpoiul în jurul ciurului șapte găuri, și-n fie-care gaură a îngropat,

cântând prohodul, câte un câne. Apoi a comandat popa ca fie-care se se culce pe spate cu capul pe câte un mormânt și, facându-se acésta, la fie-care a pus, chip de pomană câte o rădăcină de hirean în gură. La urma s'a culcat și popa cu fața cătră ceriu pe al șeptelea mormânt și și-a pus însuși o rădăcină de hirean în gură. Toți avéu îndrumarea de a închide ochii și a nu-i deschide până-ce nu aud paele din ciur arđind, piperul părăind și cătălul pământului lătrând.

Fiind adecă ciurul cu paele, piperul și cățaii de usturoiu tocma d'asupra comorii pus, după-ce strigóele 'și gată jocul și dracul se duce cu ele, comóra începe a arunca flacări, paele se aprind, și cătălul pământului numai când ard comorile latră.

Audénd cătălul pământulu lătrând, toți se scólă se învîrtesc de trii ori cu rădăcina de hirean în gură în jurul ciurului și, când isprăvese, comóra ese la fața pământului ș'o pot împărți.

Despre tótă întreprinderea vrajătorilor de comori din Cricău, afară de cele șapte persóne adăpate în acest secret, nime nu știea nimica, pentru-că toți cei șapte erau jurați nunumai a nu spune nimerui nimica dar' neci între sine a nu vorbi în decurs de 7 ȓile.

Șése înși din societate și-au ținut jurământul, al șeptelea l'a călcat. Acesta era baba, care avea chemarea a bate cu lingura în ciurul spart. S'a întêmplat adecă, că un frate al acestei babe, și totodată unicul ei neam în viață, după 30 de ani, s'a întors din streinătate acasă și ea, când l'a văđut, de bucurie uitându'și de sine a vorbit cu el, și numai după ce a vorbit și-a adus aminte că și-a călcat jurământul.

Călcându'și odată baba jurământul a spus frate-so deamăruntul tot planul societății pentru vrăjirea de comori.

Fratele babei cu ciurul, adăpat în secretul societății pentru vrăjirea de comori, a început ași sparge capul cu planuri, cum se sperie societatea vrăjitorilor în momentul când comóra ese la fața pământului, și se pună singur mâna pe comóră. După multă cugetare a și aflat un plan prin care i-a succes a se face singur stăpân preste comóră.

Fratele babei s'a îmbrăcat în haine albe. La un cal negru ce avea a acățat un felinar de gât, în care ardea o luminare. Într'un bostan a scobit un obraz, cu ochi, nas, gură și dinți. În partea de sus a bostanului a acățat o code de cal, ear' în bostan a aprins o lumină. Bostanul astfel preparat și l'a pus în cap și s'a suit călare pe cal. În stânga ținea frâul calului ș'un spoitor și-n dreapta avea un revolvăr încărcat cu șesă focuri.

Estfel pregătit, fratele babei cu ciurul spart, fără se spună sorusa ceva, s'a ascuns în niște tufe în apropierea locului cu comóra și aștepta momentul învîrtirii vrăjitorilor de comori în jurul ciurului.

Era întunerec de nuți vedei nasul. Strigóele încetase d'a juca și cu drac cu tot părăsise locul cu comóra. Comóra începe a arunca flacări, pacle din ciur se aprind, cățálul pământului începe a lătra, vrăjitorii de comori se scólă cu rădacina de hircan în gură, încep a ocoli unul după altul ciurul, în momentul acesta însă fratele babei ese călare din tufe, se aproprie de comóră, vrăjitorii l' ved, el dă unul după altul 6 focuri din revolvăr, vrăjitorii cred că-i dracul, o iau la fugă, babele fugind lesină, cad la pământ, Mucea cade într'un șanț, cantorul preste el, nebuna pe drum și ajungând în Cricău strigă tulvai, tot satul se pomenește din somn și, cugetând că arde, se scólă, aleargă-n dreapta și stânga, când colea în tot satul era cea mai mare liniște, numai popa Bêrsan, vedând pe

feciorul babei călare pe calul cu lămpaşul de gat, cu capul de bostan aprins, și dând focuri din revolvăr, de frică a a căpătat sgârciu în fălci și fugea pe uliță cu rădacina de hirean în gură!

Feciorul babei cu ciurul, după:ce a fugărit pe vrăjitori, se duce la locul cu comóra și află o căldare plină de galbini. Plin de bucurie golește căldarea cu galbinii în niște desagi, pune desagi cu mare greutate pe cal, ia calul de frâu și pleacă în lume. Mergând vro trii ore ajunge într'o pădure și ostenit fiind ia desagi cu galbinii de pe cal jos, calul îl împedecă ear' el se culcă cu capul pe desagi și, având visuri îngrozitoare, dórme dus. Când se pomenește se află cu capul pe desagi goli și calul nicăiri.

Disperat pléca fratele babii la un păscăltor și află că, până durmea el în pădure cu capul pe desagi cu galbinii, dracul a venit, a luat galbinii i-a îngropat în pământ, și ca pedeapsă că el a furat comóra, care prin truda altora a eșit la fața pământului, s'a pus călare pe calul lui și il'a dus în munții Bucovinii lăsându'l pradă fiarălor sêlbaticе.

Așa s'a ales nunumai vrăjitorii de comori din Cricău dar' și fratele babii cu nimica. Singur popa Bêrsan, pe care nu l'a slăbit sgârciuul fălcilor a rēmas cu rădacina de hirean în gură. Și acésta însă numai până ce faptul s'a denunțat Solgabirăului, care venind la fața locului, ca se nu se periclitizeze statul, a tras popii rădacina de hirean cu gendarmii din gura.

Cocóna Gurădulce.

Câț!

Încă nu s'a născut ființă omenească, care se știe: Cât de bătrână trebuie se fie o femea, ca se nu mai fie tineră?!

Din contra fete bătrâne sînt berechet. Vina, că se află atari ființe, n'o pòrtă nici ele nici timpul, ci feciorii de soiul lui papălapte, cari îmbătrânesc fără țile în flórea tinerețelor. Femei bătrâne însă, chiar fete fiind, nu se află pe pămênt. Câț!

Din motivul acesta nu vei afla femeă, care n'ar dori se aibă drăguț, chiar și dacă în urma bătrânețelor ia crescut coliva-n spate. Câț!

Cu deosebire în timpul present, în care „Coul de Paris“ dă atare expressiune deficitului a posteriorii, încât,

când femeile ar merge ca racul, oricine ar trebui se creadă, că n'o mai duc două săptămâni, ș'apoi șed în casă până-ce le slobóde popa. Câț!

Cosmetica, sau arta de a suplini defectele trupești prin măestrie, atare desvoltare a ajuns în ȕilele nóstre, încât femei fără un dinte-n gură, prin ajutorul dentiștilor, sparg cu fălcile alune, cele chele sau pleșuge pórtă cele mai bogate coșite, și femei ciupite de vărsat, prin ajutorul făinei, pórtă cel mai luciu obraz, așa încât însuși oglinda în care se uită se miră și dá din umeri. Câț!

Firește atari femei desbrăcându-se séră când se culcă de tot ce pórtă pe ele fals, numai rămâne decât o ciuhă, cu care poți speria nunumai vrăbiile din holdă, dar' și lupii din stână. Câț!

Asta am observat'o la cocóna Sfecla. Eram astvară la băi, și locuam dinpreună. Séra, când ne culcam, cocóna Sfecla desbrăcându-se, lua dela finea spinării o berdă de rufe nespălate, de pe talie niște cercuri de fer, din pept două gheme, din ceafă un șignon de doi chilo, din gură un drot, de care spenđurau dinți și măsele, ear' restul, dacă i-ai fi pus o cósă în mâna dreaptă, ai fi jurat că-i Sfântul Haralambie. După aceea, cocóna Sfecla din părul ce-i mai rămânea'și sucea șerpulețe, apoi 'și ungea obrazul cu seu, preste seu punea diferite văpsăli colorite, de cugetai, că-i un curcubeu, în cap 'și punea o căiță, preste obraz 'și lega un chindeu și se culca. Dimineața următoare mai întâiu 'și desfăcea șerpulețele și, când era gata, capul ei înfățișa o ólă, de al cărui fund ai acățat jur împrejur paragrafi. După aceea lua un petec de postav și se freca cel puțin două óre până-ce colorile unse pe obraz se mestecau, și obrazul ei sclipea ca cója unui ou de paști. În fine 'și punea măselele la loc, ghemele în locul, unde

alte femei p^ortă țitele, dinapoi berda cu rufele nespălate, în ceafa cele mai frumoșe cosițe și, când se presenta pe promenada băii, ca se facă cură, cugetai că-i un curcan, la care latră câni. Căț!

Scos'a cocóna Sfecla cu toaleta ei pe cineva din fire, sau ca se me folosesc de terminologia damelor din Sibiu, făcut'a vr'un Eroberung la băi, nu știu, dar' atâta stă, că a trecut d'o femeă tineră și eu am învățat morala: Cu voia proprie neci o femeă nui bătrână. Mițuluc!

Din afuriseniile lui Radu Ciubuc.

Bureți se-ți crească pe c^ornele plugului, ȓia se te certⁱ cu nev^estă-ta și n^optea, sócră-ta se ți se arete-n vis!

Când ți-a fi mai dor de lapte, se-ți mulgi boul, și scrófa se-ți fete executori de dare!

* * *

Ochi de găină sau bătături cât ouăle de gâscă se-ți crească pe tălpi, și când plouă, în loc de picături de apă, se-ți cadă țipici sau ghetete de lac în curte!

Popa Condac cu popa Prohod.

Condac: În care cas s'ar putea săvârși taina sfântului botez cu ciorbă?

Prohod: Când ai lua ciorba dela seminarul teologilor din Blaj!

* * *

Condac: Prin ce se deosebesc celibii de călugări?

Prohod: Prin ceea-ce catării se deosebesc de măgari!

* * *

Condac: Ce asemănare e între un popă gr-cat. și unul gr-or. cari amândoi sînt avisați a trăi în una și aceeași comună românească din câte-o parohie săracă?

Prohod: Aceea, că popa gr-cat. n'are cu ce se tunde și rade, ear' cel gr-or. n'are cu ce-și cumpăra pepten!

C o n c u r s .

Pentru postul de învățător în comuna Bația, tractul Reteagului, se escrie prin acésta concurs.

Doritorii de a ocupa acest post au a documenta:

1. Că's înpunși de bubat cu sulă gr-cat.
2. Că's ómeni morali, sau că nau avut afaceri cu popa Ambrosiu Pop din Reteag.

3. C'au absolvat bucóvna și știu ceti și în ciaslov., va se dică, că nu's învățati dar' neci proști, ci numai tulburați la cap.

4. Că alungându-se din scôlă prin popa Ambrosiu Pop, pentru-că nu'și împărțesc leafa cu el, nu vor apela la autoritatea solgăbirăilor, ca cei din Orăștie.

Emolumintele împreunate cu acest post sânt:

1. Locuință liberă în scôla comunală pe timpul prelegerilor;

2. Lemne de foc câte-i trebuie, dacă are cu ce'și cumpăra;

3. Măncarea sau cost liber la nunte și pomeni. Pe timpul în care nu's pomeni neci nunte 'l țin locuitorii, ca și pe taorul satului, pe rînd.

4. Dela fie-care locuitor, căruia-'i móre scrôfa după ce a fătat, câte un purcel.

5. Din leafa fixă de 150 fl. cât vrea popa Ambrosie Pop se-'i dea.

Doritorii de a ocupa acest post, pot fi siguri de păresimi, și au a'și înainta suplicele lor, până-n ziua în care strepeții fac brînză, cătră:

Comitetul parochial din Bația.

Servițiul telegrafic.

Agentția Calicului.

Avrig 28. Octobree: Ađi s'a ales aici protopop. Resultatul alegerii demult a fost prevăđut din partea unui cal. Un cal încărunțit în hamul metropolii din Strada Măcelarilor, ce trăiește aici în pensiune, prevestind că, Căndea, vestitul amanuator al țăsărilor metropolitane, și c'un vot va primi întărirea consistorială, a motivat pe 40 din 70 alegători a votisa pentru Căndea. Acesta cu majoritate de voturi ales, înainte de întărire, în tot casul va trebui țăsălat.

Fericirea lui Adam.

— Frate, eu decând m'am însurat încep a pricepe cât de fericit a putut fi strămoșul Adam!

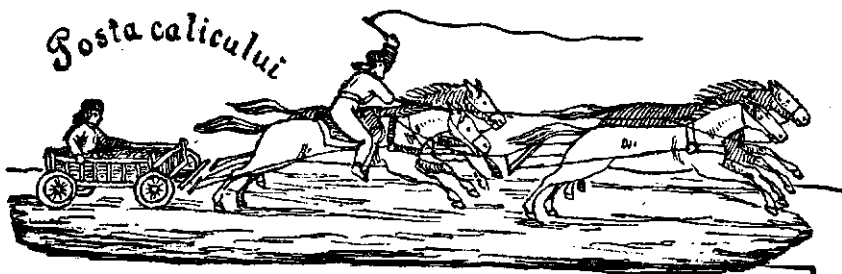
— Nu'ți înțeleg fericirea, devreme ce știut este din istoria biblică, că Adam, mâncând după sfatul muerii sale din pomul cel oprit, a fost dat afară din raiu, și prin urmare a devenit cu desevrșire nefericit!

— Așa-i, dar' pentru aceea Adam totuși a fost om fericit, pentru-că n'a avut sócră!

Monologul unul Ovreu!

Ițig Râiosenstein: Bine-î îmbrăcat boerul esta! Când ar voi se-și vindă gherocul, ar cere 10 fl. — eu ia-și da 3 fl. — când s'ar coborî la 6 fl. ia-și da 4 fl. și așa face bun geșeft. Mai bun geșeft ar face boerul când mi-ar cumpăra gherocul acesta cu 10 fl. — atunci eu așa câștiga 8 fl. și boerul ar fi desbrăcat.

D-lui Audax: Ți-ai greșit adresa. Calicul e călugăr în politică. Vezi și te adresează către „Hermannstädter Zeitung vereingt mit dem Siebenbürger Boten“: Esta-i locul unde chiar și Moldován Gyergyely și descarcă gu-noiul spiritual.

Mai multor Domni: Ear' m'ați tras pe sfără! Sedus prin corespondințe false, am atacat în numărul 8. fără motiv, pe părintele Maniu și învățătorul Dobrin. Provoc pe re-spectivii corespondenți a'mi da dovezi despre faptele co-municate. La din contra va urma în numărul viitor publi-carea numelui lor.

Avis

Începem încassarea abonamentelor restante la Calicul prin ramburze (Postnachnahme, Postautal-vány). Domnilor, cari nu vor elibera ramburza, li se va sista expedarea foii.

Administrațiunea Calicului.